

Zadeva C-414/20 PPU

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

4. september 2020

Predložitveno sodišče:

Spetsializiran nakazaten sad (Bolgarija)

Datum predložitvene odločbe:

3. september 2020

Obdolženec:

MM

Druga stranka v postopku:

Spetsializirana prokuratura

SKLEP

Datum: 3. september 2020

Kraj: Sofija

Spetsializiran nakazaten sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

Ta postopek urejajo člen 485 in naslednji Nakazatelnoprotsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku, v nadaljevanju: NPK) in člen 267, drugi odstavek, PDEU.

- 1 Pri predložitvenem sodišču je vložen predlog obrambe, da se pripor zoper obdolženca MM razglasi za nezakonit, ker temelji na nezakonitem evropskem nalogu za prijetje.
- 2 Predložitveno sodišče meni, da obstajajo resni razlogi za ugotovitev, da je evropski nalog za prijetje, na podlagi katerega so španski pravosodni organi osebo MM predali bolgarskim pravosodnim organom, nezakonit, ker je v nasprotju s pravom Evropske unije. Predložitveno sodišče upošteva tudi dejstvo, da je bil pripor zoper obdolženca MM mogoč le zaradi te predaje.

Vendar pa ugotavlja, da je ta evropski nalog za prijetje zakonit z vidika nacionalnega zakona. V tem smislu meni, da je treba predložiti vprašanje za predhodno odločanje, da se ugotovi, ali je nacionalni zakon dejansko nezdržljiv s pravom Evropske unije.

Dalje predložitveno sodišče ugotavlja, da to, da se je v utemeljitev nezakonnosti pripora zoper obdolženca MM mogoče sklicevati na nezakonnost evropskega naloga za prijetje, ni nedvomno. Zato je treba tudi o tem vprašanju vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe.

3 Na podlagi navedenega je

SKLENILO, da

se postopek PREKINE na podlagi člena 270 NPK, ki se je začel s pritožbo obrambe osebe MM za odpravo pripora.

se pri Sodišču Evropske unije VLOŽI ta predlog za sprejetje predhodne odločbe:

Dejansko stanje

- 4 Kazenski postopek je bil uveden zoper 41 oseb, ki naj bi sodelovale v hudodelski družbi, ki je trgovala z nedovoljenimi drogami. Od teh oseb naj bi jih 16, med katerimi je bil tudi obdolženec MM, pobegnilo.
- 5 Preiskovalni organ je z odločbo z dne 8. avgusta 2019 sprejel predlog za pregon osebe MM z namenom njene uradne privedbe na policijo. Pravni učinek te odločbe je bil priprtje osebe MM na nacionalnem ozemlju.
- 6 Preiskovalni organ je z odločbo z dne 9. avgusta 2019 z dovoljenjem državnega tožilca uvedel preiskavo zoper osebo MM zaradi sodelovanja v tej hudodelski družbi. Ker je oseba MM pobegnila, je bila ta odločba vročena le odvetniku, imenovanemu po uradni dolžnosti. S tem aktom je bila oseba MM uradno obdolžena storitve navedenega kaznivega dejanja. Pravni učinek te odločbe ni priprtje osebe MM.
- 7 Državni tožilec je 16. januarja 2020 izdal evropski nalog za prijetje zoper osebo MM. Pod točko (c), ki se glasi „odločba, na podlagi katere je bil izdan evropski nalog za prijetje“, je v točki 1, naslovljeni „odločba o odreditvi pripora“, navedena odločba z dne 9. avgusta 2019, s katero je bila uvedena preiskava zoper osebo MM.
- 8 Vendar pa osebe MM niso našli in ji niso odvzeli prostosti.
- 9 Zadeva je bila 25. marca 2020 predložena sodišču v vsebinsko preučitev. Državni tožilec je 16. aprila 2020 vložil predlog za trajni pripor (ki se glede na terminologijo imenuje „začasni pripor“) zoper obdolžence, ki so pobegnili in med katerimi je bila tudi oseba MM, sodišče pa je nato 24. aprila 2020 na obravnavi,

zaprti za javnost, predlog zavrnilo, ne da bi ga preučilo (to je, ne da bi se izreklo o vsebini), z obrazložitvijo, da nacionalni zakon ne omogoča odreditve takega pripora v odsotnosti obdolženca, zoper katerega je vložen predlog za pripor (glej točko 20 zgoraj). Državni tožilec zavrnitve sodišča ni izpodbijal in je začela veljati.

Predložitveno sodišče je torej odredilo privedbo osebe MM za vročitev pisanj.

- 10 V nadaljevanju je bil zoper pobegla obdolženca, ki sta jima sledila še dve osebi v enakem položaju, odrejen pripor na nacionalnem ozemlju na podlagi izdaje nacionalnih odločb o uvedbi pripora. Državni tožilec je vložil predlog za trajni pripor teh obdolžencev. Sodišče je izvedlo obravnave, ki so bile zaprte za javnost in so potekale v navzočnosti teh obdolžencev, vsebinsko odločilo in odredilo pripor za dva od njih.
- 11 Na podlagi izvršitve evropskega naloga za prijetje je bila 5. julija 2020 obdolžencu MM odvzeta prostost v Kraljevini Španiji, 28. julija 2020 pa je bil predan bolgarskim pravosodnim organom. Istega dne je državni tožilec zoper osebo MM vložil predlog za trajni pripor. Na podlagi tega predloga je sodišče istega dne sprejelo odločbo, da se mora oseba MM udeležiti obravnave.
- 12 Po obravnavi 29. julija 2020, na kateri je bila oseba MM osebno navzoča in zaslišana, je sodišče sprejelo sodno odločbo o odreditvi njenega trajnega pripora.

Ko je sodišče sprejelo to odločbo, je predložitveno sodišče štelo, da je evropski nalog za prijetje, na podlagi katerega je bila oseba MM predana, izdal nepristojen organ, in sicer samo državni tožilec brez sodelovanja sodišča. Pri tej ugotovitvi se je sklicevalo na sodno prakso Sodišča v sodbah z dne 27. maja 2019, OG in PI (državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456); z dne 12. decembra 2019, generalno državno tožilstvo Velikega vojvodstva Luksemburg in Openbaar Ministerie (državni tožilstvi v Lyonu in Toursu) (C-566/19 PPU in C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077), in z dne 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (državno tožilstvo, Švedska) (C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078).

Poleg tega je menilo, da je bil ta evropski nalog za prijetje izdan brez navedbe veljavne nacionalne odločbe o uvedbi pripora – ker je naveden sklep o uvedbi preiskave, ki pa nima za posledico pripora osebe MM (točki 6 in 7 zgoraj). Zato je ugotovilo, da je ta evropski nalog za prijetje nezakonit.

Vendar pa predložitveno sodišče tudi dvomi, ali je to napako *a priori* mogoče takoj ugotoviti, če je postopek izdaje in izvršitve evropskega naloga za prijetje pravnomočno končan in če bi se z njim neposredno nadzirala odločba državnega tožilca, kar je prepovedano z nacionalnim pravom. Poleg tega bi se z njim presojala zakonitost odločbe španskega pravosodnega organa, ki je izvršil evropski nalog za prijetje in ki je osebo MM predal bolgarskim pravosodnim organom, kar bi bilo navsezadnje brez vsakršne pravne podlage. Prav tako ima zadržke glede tega, ali in koliko bi lahko ta napaka pri evropskem nalogu za

prijetje, če bi bila veljavno ugotovljena, vplivala na možnost odredbe trajnega pripora zoper obdolženca MM.

Ker se je predložitveno sodišče znašlo pred temi težavami presoje dejanskega vpliva nezakonnosti evropskega naloga za prijetje na poznejši postopek, ki je bil začel z namenom uvedbe trajnega pripora osebe MM, je ugotovilo, da je treba vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe. Vendar se je raje odločilo, da tega predloga ne bo vložilo, ker pravosodni organi na prvi stopnji take obveznosti nimajo. Odločilo se je, da bo to pobudo prepustilo organom na drugi stopnji.

- 13 Obramba je 5. avgusta 2020 vložila pritožbo zoper pripor, v kateri je med drugimi trditvami navajala napako pri evropskem nalogu za prijetje in se sklicevala na sodno prakso Sodišča Evropske unije. Predlagala je sprejetje predhodne odločbe.
- 14 Sodišče na drugi stopnji je 14. avgusta 2020 potrdilo pripor zoper osebo MM. Ni pa obravnavalo vprašanj v zvezi z napakami evropskega naloga za prijetje. Predlog obrambe za sprejetje predhodne odločbe je bil zavrnjen brez kakršne koli obrazložitve.
- 15 Obramba je 27. avgusta 2020 vložila novo pritožbo v zvezi z nadzorom nad zakonitostjo pripora zoper osebo MM. Na podlagi člena 270 NPK je bil sprožen postopek, v okviru katerega je bil vložen predlog za sprejetje predhodne odločbe.
- 16 Na obravnavi, zaprti za javnost, ki je potekala 3. septembra 2020, je obramba med drugimi trditvami navedla, da je evropski nalog za prijetje nezakonit in da španski pravosodni organ, ki ga je izvršil, te nezakonnosti ni upošteval, samo zato ker je oseba MM privolila v svojo predajo. Obramba je zahtevala pravico, da se na to nezakonitost sklicuje pred nacionalnim predložitvenim sodiščem. Navedla je, da bi z njo bil kršen tudi poznejši pripor zoper osebo MM, zato je predlagala, da se ta pripor odpravi.

Državni tožilec trdi, da je evropski nalog za prijetje z vidika nacionalnega prava popolnoma zakonit.

- 17 Nacionalno predložitveno sodišče meni, da je evropski nalog za prijetje v skladu z nacionalnim pravom dejansko zakonit. Vendar pa obstajajo tudi utemeljeni razlogi za domnevo, da je z vidika prava Unije nezakonit. Neodvisno od tega meni, da ima resne težave glede upoštevanja vpliva te nezakonnosti na zakonitost poznejšega pripora, ki je sam po sebi popolnoma zakonit.

Zato nacionalno predložitveno sodišče meni, da je treba prekiniti odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložiti vprašanje za predhodno odločanje.

Nacionalni pravni okvir (Nakazatelen protsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku, v nadaljevanju: NPK)] in Zakon za ekstraditsiata i evropeyskata zapoved za arest (zakon o izročitvi in evropskem nalogu za prijetje, v nadaljevanju: ZEEZA)

18 Oprelitev osebe, zoper katere je uvedena preiskava

Če obstaja dovolj dokazov, da je določena oseba storila kršitev, se uradno obdolži z odločbo o uvedbi preiskave (na podlagi člena 219(1) NPK). Ta akt izda preiskovalni organ pod nadzorom državnega tožilca.

Člen 219(1) NPK določa: „Če obstaja dovolj dokazov o krivdi določene osebe [...], preiskovalni organ sestavi poročilo državnemu tožilcu in izda sklep o uvedbi preiskave v ta namen. Namen te odločbe je osebo uradno obvestiti, da je zoper njo uvedena preiskava in ji dati možnost obrambe (člen 219, odstavki od 4 do 8 in člen 221 NPK). Pravni učinek te odločbe ni priprtje obdolženca. V ta namen se lahko sprejmejo druge kategorije odločitev, in sicer odločitev o zaslišanju pred sodiščem na podlagi člena 64(2) NPK in poziv na privedbo pred preiskovalne organe (policijo) na podlagi člena 71 NPK. V postopku v glavni stvari je bila sprejeta druga od teh odločitev (točka 5 zgoraj).

Zoper sklep o uvedbi preiskave preiskovalnega organa se ni mogoče pritožiti pred sodiščem. Edina dovoljena pritožba je pri državnem tožilcu. Enako velja za poziv na privedbo pred preiskovalni organ policije na podlagi člena 71 NPK.

Člen 200 NPK določa: „Zoper sklep o uvedbi preiskave je mogoče vložiti pritožbo pri državnem tožilcu. Zoper odločbo državnega tožilca, ki ni predmet sodnega nadzora, je mogoče vložiti pritožbo na državno tožilstvo višje stopnje, katere odločitev je dokončna.

19 Izdaja evropskega naloga za prijetje v predhodni fazi kazenskega postopka

V skladu s členom 56(1), točka 1, ZEEZA je državni tožilec pristojen za izdajo evropskega naloga za prijetje zoper obdolženca (v predhodni fazi). Ta standard določa:

„Evropski nalog za prijetje izda pristojni državni tožilec zoper obdolženca.“

Zakon ne določa možnosti sodelovanja sodišča pri izdaji evropskega naloga za prijetje v predhodni fazi, niti je ne določa pred izdajo naloga ali po njej. Natančneje, zakonita možnost vložitve pritožbe pri sodišču zoper evropski nalog za prijetje, ki ga je izdal državni tožilec, ne obstaja. Obstaja samo možnost vložitve pritožbe na višjo stopnjo državnega tožilstva (člen 200, drugi stavek, NPK in člen 66 ZEEZA).

Z zakonom ni nič določeno v zvezi z odločbo, ki bi morala biti navedena v točki (c), naslovljeni „odločba, na podlagi katere je bil izdan evropski nalog za prijetje“. Zato v zakonu v nobenem primeru ni naveden sklep o uvedbi preiskave.

20 Nezmožnost odredbe trajnega pripora v nenavzočnosti obdolženca

Pravni položaj obdolženca, ki ni navzoč na obravnavi, je predmet okrepljenega varstva. Trajni pripor je mogoče odrediti le zoper obdolženca, ki je fizično navzoč

pri postopku. Če je obdolženec na begu, zoper njega ni mogoče odrediti trajnega pripora – člen 56(2) in člen 269(3), točki od 2 do 4, NPK.

Člen 56(1) NPK določa: „Ko je sestavljena obtožnica pod pogoji iz člena 269(3), točke od 2 do 4, se po tem, ko je bilo izvedeno iskanje obdolženca, sprejme prisilni ukrep.“ Člen 269(3), točke od 2 do 4, se nanaša na določene primere, pri katerih zakon določa, da postopek poteka v nenavzočnosti obdolženca.

Ravno zato je bil določen nacionalni postopek sprejetja odločbe o uvedbi trajnega pripora zoper obdolženca, pri katerem je obvezna navzočnost obdolženca pred sodiščem – člen 64(1) in (3) NPK.

Člen 64(1) NPK določa: „Ukrep pripora sprejme pristojno sodišče na prvi stopnji v predhodni fazi na zahtevo državnega tožilca.“

„Člen 64(3) NPK določa, da: „Sodišče takoj preuči zadevo [...], pri čemer je udeležen obdolženec [...].““

21 Pravo Unije

Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6), str. 34).

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2016, C 202, str. od 391 do 407)

22 Vprašanja za predhodno odločanje

Ali je nacionalni zakon, v skladu s katerim evropski nalog za prijetje in nacionalno odločbo, na podlagi katere se izda navedeni nalog, sprejme izključno državni tožilec, ne da bi sodišče lahko pri tem sodelovalo oziroma izvršilo preventivni ali naknadni nadzor, v skladu s členom 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584?

Ali je evropski nalog za prijetje, ki je bil izdan na podlagi sklepa o uvedbi preiskave zoper zahtevano osebo, ne da bi se ta sklep nanašal na odredbo pripora zoper njo, v skladu s členom 8(1)(c) Okvirnega sklepa 2002/584?

Ali je treba, če je odgovor nikalen, čeprav sodišče ni sodelovalo pri izdaji evropskega naloga za prijetje niti pri nadzoru nad njegovo zakonitostjo in je bil ta nalog izdan na podlagi nacionalne odločbe, ki ne določa odredbe pripora zoper zahtevano osebo, ta nalog pa se vseeno izvrši in je oseba predana, zahtevani osebi odobriti pravico do učinkovitega pravnega sredstva v okviru istega kazenskega postopka, kot je ta, v okviru katerega je bil izdan ta evropski nalog za prijetje? Ali pravica do učinkovitega pravnega sredstva pomeni, da se ponovno vzpostavi položaj, v katerem bi bila zahtevana oseba, če do kršitve ne bi prišlo?

Pojasnilo vprašanj

- 23 Prvo vprašanje se lahko zdi nepotrebno, ker je odgovor očiten. Sodišče Evropske unije je že razložilo člen 6(1) Sklepa 2002/584 tako, da državnemu tožilcu priznava pristojnost za izdajo nacionalnih in evropskih nalogov za prijetje (sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točke od 50 do 63; z dne 27. maja 2019, PF (generalni državni tožilec Litve), C-509/18, EU:C:2019:457, točke od 29 do 42, in z dne 12. decembra 2019, generalno državno tožilstvo Velikega vojvodstva Luksemburg in Openbaar Ministerie (državni tožilstvi v Lyonu in Toursu), C-566/19 PPU in C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, točki 52 in 58). Vendar je navedlo, da je treba imeti pri izdaji učinkovitega sodnega varstva vsaj pri eni od obeh odločitev (točki 60 in 62 sodbe C-566/19) – če pa nacionalnega naloga za prijetje ne izda sodišče, mora obstajati možnost sodnega nadzora nad tem nalogom. Prav tako, če evropskega naloga za prijetje ne izda sodišče, mora obstajati bodisi možnost sodnega nadzora (točki 62 in 63 sodbe C-566/19, točka 75 sodbe C-508/18), tudi po predaji osebe (točka 69 sodbe C-566/19), bodisi možnost, da nacionalni nalog za prijetje predhodno izda sodišče, ki je presojalo zakonitost in sorazmernost evropskega naloga za prijetje (točki 67 in 68 sodbe C-566/19).
- 24 Vendar pa se obravnavani primer nanaša na izrecno določbo nacionalnega zakona, člen 56(1), točka 1 ZEEZA, ki določa izključno pristojnost državnega tožilca za izdajo evropskega naloga za prijetje (glej točko 19 zgoraj). Poleg tega je tudi sam akt o uvedbi preiskave, na podlagi katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje, izdal samo preiskovalni organ pod nadzorom državnega tožilca. Ni določeno, da obstaja sodni nadzor nad pravnim sredstvom zoper eno od obeh odločitev. S tega vidika se mora Sodišče Evropske unije izreči o skladnosti nacionalnega zakona s členom 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584.
- 25 Drugo vprašanje. Sodišče Evropske unije je že navedlo, da mora biti nacionalni nalog za prijetje izdan ločeno od evropskega naloga za prijetje – sodba z dne 1. junija 2016, Bob-Dogi (C-241/15, EU:C:2016:385). Vendar pa se Sodišče še ni izreklo o tem, ali je evropski nalog za prijetje, izdan na podlagi sklepa o uvedbi preiskave, v skladu s členom 8(1)(c) Okvirnega sklepa 2002/584 – to je odločbe, s katero je oseba uradno obveščena o svoji obdolžitvi. V nasprotju z dejanskim stanjem, ki je privedlo do sodbe z dne 1. junija 2016, Bob-Dogi (C-241/15, EU:C:2016:385), je bila v postopku v glavni stari sprejeta odločitev, ki je ločena od evropskega naloga za prijetje in je jasno navedena v tem nalogu, vendar pa ta odločitev ne predvideva pripora zahtevane osebe.
- 26 Tretje vprašanje. Nacionalni zakon ne določa vložitve pravnega sredstva pred sodiščem v zvezi z izdajo nacionalnih in evropskih nalogov za prijetje. Izdajo jih preiskovalni organi in državni tožilec, pravno sredstvo zoper njih pa je mogoče vložiti le pri državnem tožilcu (točki 18 in 19 zgoraj).

Okvirni sklep 2002/584 ne določa niti učinkovitih pravnih sredstev v primeru kršitve pravic zahtevane osebe. Zato je edina določba, ki se še naprej uporablja, člen 47 Listine.

Sodišče je že navedlo, da ima člen 47 Listine neposredni učinek (glej sodbo z dne 14. maja 2020, Staatsanwaltschaft Offenburg (C-615/18, EU:C:2020:376, točka 72)): „[...] člen 47 Listine, ki je dovolj sam po sebi in ga ni treba pojasnjevati z določbami prava Unije ali nacionalnega prava, da bi se posameznikom podelila pravica, na katero se kot tako lahko sklicujejo, šteti, da ima člen 6 Direktive 2012/13 [...]“. Vendar ni jasno, pred katerim sodiščem, s katerimi pravnimi akti in kakšnimi pravnimi posledicami se ta učinkovita pravna sredstva konkretizirajo.

- 27 Postavlja se vprašanje, ali mora to učinkovito pravno varstvo zagotoviti predložitveno sodišče, ki se srečuje s posledicami izvršitve evropskega naloga za prijetje – če je bila zahtevana oseba po predaji privedena pred predložitveno sodišče, ki ji je odredilo trajni pripor (glej točko 12 zgoraj). Posredovanje predložitvenega sodišča je odvisno od naravnega poteka kazenskega postopka, v okviru katerega je bil izdan evropski nalog za prijetje – če je spor v sodni fazi (glej točko 9 zgoraj). Ali pa bi, nasprotno, predložitveno sodišče moralo zavrniti pristojnost za to problematiko in osebi MM omogočiti, da začne nov postopek za denarno odškodnino.
- 28 Sodišče je v točki 69 sodbe C-566/19 razsodilo, da je pravno sredstvo zoper evropski nalog za prijetje po predaji osebe ustrezno pravno sredstvo. Postavlja se vprašanje, ali to pomeni pravno sredstvo samo pri pristojnem organu (v nacionalnem pravnem redu je za preučitev teh sredstev pristojen le državni tožilec – glej točki 18 in 19 zgoraj) ali pa to vključuje tudi možnost predložitve upoštevnih argumentov kazenskemu sodišču, ki presoja zakonitost pripora. Čeprav je bil ta pripor odrejen po izvršitvi evropskega naloga za prijetje, je bil dejansko in pravno mogoč le zaradi napake pri izdaji in izvršitvi evropskega naloga za prijetje (točke od 9 do 12 in točka 20 zgoraj).
- 29 Ker pa, po drugi strani, zakonitost tega evropskega naloga za prijetje temelji prav na nezmožnosti vložitve pravnega sredstva pri sodišču, bi bilo morda razumno, da prav predložitveno sodišče presoja zakonitost evropskega naloga za prijetje. Vendar pa je lahko podlaga za tako rešitev le sodba Sodišča Evropske unije.
- 30 Če priznamo tako možnost, bi se predložitveno sodišče znašlo pred novimi težavami, kot na primer kakšne točno bi bile posledice ugotovitve nezakonitosti evropskega naloga za prijetje.

Konkretnije bi se postavilo vprašanje, ali je treba uporabiti pravilo iz uvodne izjave 44 Direktive (EU) 2016/343 [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku] (UL 2016, L 65, str od 1 do 11). Čeprav ta direktiva ureja druge težave, ki niso povezane z evropskim

nalogom za prijetje, pa kljub temu navaja določen standard v zvezi s pravnim učinkom konkretizacije učinkovitih pravnih sredstev. Zato je mogoče priznati, da ta standard pomaga razumeti vsebino člena 47 Listine, če se uporablja za vprašanja iz kazenskega prava.

- 31 Konkretnije, izpolnjeni so bili vsi pogoji, ki jih zahteva materialno pravo za odreditev pripora zoper osebo MM, kar je vključevalo odreditev pripora zoper osebo MM s strani predložitvenega sodišča (točka 12 zgoraj), ki jo sta jo potrdila organ na drugi stopnji (točka 14 zgoraj) in nato še predložitveno sodišče (točka 17 zgoraj). Vendar pa je bilo z izključno procesnega vidika ta pripor mogoče izvesti samo, ker je bila oseba MM osebno navzoča na predložitvenem sodišču. Ta osebna navzočnost pa je rezultat izvršitve nezakonitega evropskega naloga za prijetje.
- 32 Prvi predlog državnega tožilca za odreditev pripora zoper osebo MM (kot tudi pripora zoper 15 drugih oseb) ni bil niti obravnavan niti se o njem ni vsebinsko odločalo zaradi nezmožnosti zagotovitve fizične navzočnosti osebe MM na obravnavi (točka 9 zgoraj), saj namreč obdolženec, ki ni navzoč na obravnavi, uživa okrepljeno varstvo (točka 20 zgoraj). Naknadno je bil na podlagi nacionalnih nalogov za prijetje odrejen pripor še zoper tri druge obdolžence (točka 10 zgoraj), ki so bili privedeni pred sodišče, vsebinsko pa je bil preučen tudi predlog za odreditev pripora zoper njih. Ugodeno je bilo predlogu za dva od njih (točka 10 zgoraj).
- 33 Zato je mogoče z gotovostjo trditi, da če ne bi bil izdan nezakonit evropski nalog za prijetje, osebi MM ne bi bila odvzeta prostost v Španiji, poleg tega pa ji ne bi bila predana bolgarskim pravosodnim organom in predložitveno sodišče zoper njo ne bi odredilo pripora.
- 34 Če bi sprejeli ta pristop, bi se zdelo, da je bil zaradi odreditve pripora zoper osebo MM bistveno kršen postopek – evropski nalog za prijetje je izdal nepristojen organ (ni bilo potrebnega sodelovanja sodišča) na podlagi odločbe, ki ni nacionalni nalog za prijetje. To bi moralo privedi do sklepa o nezakonitosti poznejšega pripora osebe MM, potem ko je bil izvršen ta evropski nalog za prijetje (glej točko 12 zgoraj). Osebo MM bi bilo torej treba izpustiti na prostost.
- 35 Po drugi strani se uvodna izjava 44 Direktive 2016/343 nanaša na „kršitev pravice, ki jih posameznikom podeljuje pravo Unije.“ Vendar ni gotovo, da je ta pravica zahteva po posredovanju sodišča v postopku izdaje nacionalnih ali evropskih nalogov za prijetje ali pri njihovem naknadnem nadzoru. Prav tako ni gotovo, da je ta pravica zahteva, da mora evropski nalog za prijetje temeljiti le na nacionalni odločbi o odreditvi pripora in ne na nacionalnem sklepu o uvedbi preiskave.
- 36 Nazadnje, postavlja se tudi vprašanje, ali ni jasna ugotovitev nezakonitosti spornega evropskega naloga za prijetje s strani predložitvenega sodišča po naravi pravno sredstvo, ki ga zagotavlja sodišče – čeprav nacionalno pravo ne dovoljuje

take ugotovitve. Vendar pa mora biti to pravno sredstvo učinkovito, drugače povedano, znova se postavlja vprašanje o posledicah take ugotovitve.

Osebnno mnenje predložitvenega sodišča

- 37 To tretje vprašanje je podobno vprašanju, ki je bilo postavljeno v zadevi C-310/16, ker se nanaša na posledice odločbe organa, ki je prekoračil svoja pooblastila. Tudi če je državni tožilec pristojen za izdajo nacionalnih in evropskih nalogov za prijetje, te odločbe vsebujejo napake zaradi popolne nezmožnosti (predhodnega ali naknadnega) sodnega nadzora.

V zadevi C-310/16 je bila z nacionalnim pravom prepovedana uporaba teh posledic (uporaba dokazov, pridobljenih s prisluškovanjem telefonskim pogovorom, ki jih je odobril pravosodni organ, ki je izgubil svojo pristojnost za tako odobritev). Sodišče je menilo, da je prepoved uporabe takega prisluškovanja zakonita zaradi kršitve načela zakonitosti, ki bi jo taka uporaba pomenila (točki 34 in 35 sodbe C-310/16). V obravnavani zadevi pravo Unije določa dodatne zahteve za posredovanje sodišča pri izdaji nacionalnih in evropskih nalogov za prijetje (točka 23 zgoraj). Neupoštevanje teh zahtev vodi do ugotovitve obstoja posega na področje zasebnosti osebe MM zaradi kršitve načela zakonitosti.

- 38 V teh okoliščinah bi bilo nedvomno upravičeno zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje. Predložitveno sodišče v primeru take zavrnitve ne bi moglo odrediti pripora zoper osebo MM, ker ne bi bila osebno navzoča (točka 10 zgoraj).

Vendar pa je bil evropski nalog za prijetje izvršen. Ta izvršitev ne more upravičiti zavrnitve sodnega varstva, ker Sodišče Evropske unije priznava možnost pravnega sredstva zoper evropski nalog za prijetje tudi po predaji osebe (točka 69 sodbe C-566/19). Zato bi moralo predložitveno sodišče upoštevati napake, ki jih je ugotovilo pri evropskem nalogu za prijetje, in če ugotovi, da so bistvene, imeti možnost odpraviti pripor zoper osebo MM na podlagi tega procesnega razloga.

[...] (ni prevedeno)